

Universitätsbibliothek Paderborn

DJrectoriu[m] co[n]=||cubinarioru[m] saluberrimu[m] quo
|| queda[m] stupe[n]da et quasi i[n]audita || pericula
q[ua...] apertissime resoluu[n]tur nedu[m] clericis aut
etia[m] laicis hoc || crimin...
||

Arnoldus <de Tongern>

Agrippine, 1509

VD16 A 3769

Conclusio Tertia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34663

Foliū

Sed queritur tūc. unde fornicatio et peccatum habet scandalum prestat. Rūdetur sīm eūdem q̄ ex circūstantia adiūcta que dī corā alijs seu in manifesto peccare. Dōpōt̄ est q̄ spūalis ober qui scandalū dī in via ambulati obiectatur. qđ sit p̄ illam circūstantiā. scilicet dum in notitiam eius venit. Et hic est considerandū. q̄ quis peccatum ab exteriori nō possit habere causam sufficientē. eo q̄ volūrarium. potest tamen habere causam per se ab exteriori inducentem. que p̄ se nata est inclinare ad peccatum. vt quis ducatur in peccatum p̄ dictum est iam in p̄mo membro quando sc̄z quis intendit aliuz p̄ peccatum suū ad peccatum inducere. Uel secūdo. et si non intendat cum tamen ex genere ip̄m factū est tale q̄ de sui rōne habet similitus dinem peccati. talis dat occasionez ruine. unde vocatur scandalum actiuū. Hec beatus Thomas. Concluditur ergo. licet fornicarius notorius p̄ peccatum suū manifestū causam p̄ se insufficientē proximo ad ruinam alicui⁹ peccati ponat. Altamēn sufficiens p̄ se induciū ad ruinā et mortale peccatum prestat. Seq̄tur ergo q̄ sc̄binarius notorius nō est absoluendus. Mortaliter em scandalizat q̄ quis hoc non intendat. Quare christus in euāgelio bene dixit. Ue illi per quē scandalum venit Matthēi. p̄ viii. Ue autē in scriptura importat damnatōem eternā. Et signanter dicit venit. quasi dīceret etiam si hoc nō intenderet. sc̄z scandalizare. tamen op̄s eius tale est qđ venit inde scandaluz. Ita dominus Antoninus in secūda parte summe de scandalō hanc autoritatē allegat. Secūdo p̄batur hec sc̄clusio. notorius sc̄binarius talis quia perseverat cū concubina. ideo licet q̄ pluries abstineret a sc̄bini velit. nisi loquuntur p̄ riculo recidivi se omittit. quare ut in p̄ma sc̄clusione patuit mortaliter peccat. et p̄ sequēs nō p̄t nec debet absolui.

Conclusio Tertia. Per quam singulariter multi dam natura est ista. Conscubinarius notorius siue laicus siue clericus solū noīe et solū suspectus de sc̄bitu nō continuans actū peccati. sed omniō p̄tinenter resistens. nec etiā existēs in periculo recidivi. ita q̄ de cetero nūq̄ cognoscat sc̄binaz. talis adhuc nō p̄t neq̄ debet absolui. nisi sc̄binā abjectat. Hanc sc̄clusio nem notat Angelus vbi supra. Et probatur. q̄ talis adhuc mortaliter p̄ scandalū peccat. Eadē em rō scandalī. utputa dando occasio nem ruine proximo in mortale peccatum reperitur in isto suspecto concubinario publico sicut in vero sc̄binario. qui rens extat de opere de quo supra in secūda sc̄clusione. Pro huius fundamentali declaratōe notandū est ex dictis beati Thome. vbi supra. q̄ in definiētiōne sc̄ndali qua definitur q̄ est dicūm vel factū minus rectū.

B. mandato
1. m. ap

Tertium

prebens alij's occasionē ruine. In hoc nedū apprehendunt q̄ sunt fm
le mala. s̄z etiā q̄ h̄nt sp̄m mali. q̄re notāter nō dī in definitoē pdicta
dictū v̄l factū p̄uersum. s̄z min⁹ rectū. Un̄ p̄tū sc̄dali actiui repre
nit q̄nq̄z seperatim ab alia specie peccati qđ p̄sistit in actu exteriori.
vt q̄n acr⁹ exterior de se nō ē p̄ctū. n̄li inq̄z tū p̄ q̄ndā s̄lititudinē pec
cati quā h̄z. natū ē dare occasionē ruine in manifesto. sicut cū aliq̄z
recubuit in idolio. hoc ē in loco vbi comedunt̄ idolis imolata. q̄uis
em̄ talia comedere fm̄ se nō sit p̄ctū. tñ q̄ h̄z sp̄m mali. vtputa s̄lit
itudinē veneratōnis idoli. iō p̄ alteri p̄bere occasionē ruine. Quare
apl̄s ad Thessalonicēs. v. adhortat̄ dices. ab oī specie mala absti
nere vos. Et p̄pter eandē cām p̄ma ad corinthios. viii. p̄cepit q̄ car
nes idolis imolate q̄uis de se nō sit malū h̄mōi comedere. p̄pt̄ scan
dalū p̄silloz comedē nō debent. Un̄ ibidē p̄cludēdo dī. q̄ propter
si esca sc̄dalisat fratrē meū nō māducabo carnē in eternū ne fratrē
meū sc̄andalizem. q̄ Ad p̄positū nost̄z. q̄uis p̄sonā aliquā secū
tenere in se nō sit malū. dūmō caueſ actuale p̄ctū z p̄iculū ei⁹. At
tamē. q̄ eadē p̄sona fuit p̄cubina p̄cubinariū notoriū re z noīe. z ip̄
suspect⁹ ē adhuc cū eadē de fornicatōe. ideo gerit sp̄m z s̄lititudinē
veri p̄cubinari exētis rei de ope p̄cubit⁹ solū tenēdo tale p̄cubinā
seu p̄sonā. q̄re adhuc sc̄dalu actiūn̄ p̄mittit. Et q̄ mortal' p̄cti hec
sp̄es z s̄litudo extat seq̄z q̄ scandalū actiūn̄ h̄ sit mortale. vt p̄z p̄ b.
Tho. in q̄rto. dis. xxxvii. Sp̄es qđē p̄cti mortal' dimittēda ē p̄p̄
charitatē p̄ximi q̄ q̄s tenēs puidere salutē ei⁹. Un̄ q̄ nō dimittit cō
tra charitatē agit. q̄ Ad idē Henric⁹ herp. in suo p̄ceptorio q̄nto p̄
cepto. exēplificat post h̄ba b̄ti Tho. 2⁹ 2⁹. q̄. xlui. dices q̄nq̄z actiūn̄
scandalū ē p̄ctū mortale. v̄l q̄a q̄s p̄mittit actū p̄cti mortal'. vel q̄a
p̄tēnē salutē p̄ximi. vt cū p̄ ea p̄seruāda nō p̄termittit aliq̄s facere
qđ sibi libuerit. etiā si in senō sit p̄ctū. vt sicut p̄tingit quēpiā ab ac
tu qđē p̄cti cessare. s̄z tñ p̄silloz sc̄dalu nō evitare. vtputa. q̄ re
manet cū illa in castitate quā p̄us tenuit in fornicatōe. aut in occul
to recipit vxorē quā in manifesto habuit in p̄cubinā. Et in s̄libo idē
ē iudiciū. hec ille. q̄ Dñs Anthōnīn⁹ in hac materia vbi sup̄ q̄ a
specie mala p̄p̄ sc̄dalu abstinentē sit. Exēplificat etiā dicens. Si
q̄s nimiā familiaritatē h̄z cū aliq̄ p̄sona suspectaz sentit hoīes sc̄da
lizari nepharia de eis iudicando z loquendo. nec tñ vult dimittere
nō curās q̄ alij sc̄dalisent. q̄uis talis nō intēdat aliqđ nephariuz
nec illos sc̄dalisare. cū tñ nō sub sit cā necāria familiaritatē illi⁹. p̄c
cat mortal' dādo occasionē illi⁹ ruine. Hec ille. Nō mirū ḡad p̄po
litū de p̄cubinario n̄ro suspecto q̄ p̄ cohabitātē p̄tinuā cū p̄cubi
na sua familiaritatē h̄ns q̄ mortal' peccet. Un̄ etiā fm̄ canones. vii.

A. in

Foliū

ptz q c. tua iuncta. glo. sup vbo evidētia. et c. quisq; de cohabiti. cle. v
mu. Si q;s suspectā tantum psonā in domo retinuerit psumitur
fornicari⁹. Iz eandē nūq; cognouerit. talis est lanceā retinet in vul-
nere vñ curari neqt. ¶ Igit singulā notat⁹ excludit q; pdict⁹ exibū-
nari⁹ noīe solū t nō re. pp̄ sp̄m mala t silitudinē pccū mortal pccū
manifesti. non est absoluendus. mortalē em adhuc scandalizat
Species qdē mala nocet infirmis t occidit eoz animas.

Act. Bolano

Repli.

Cōtra Hanc tertiā excluditionē multis acerbā. Quidā eoru^z
exubinarioz murmurādo arguit t eo q; dūcēter vi-
nunt se excusantes dicūt. Quid ad nos si pp̄lus dicat nos peccare
cū nos a pccō fuērim⁹ imunes. sufficit nob̄ sc̄ia nr̄a. allegatoz illō
Latoris. Lū recte viuās nō cures yba maloz. Arbitrii nostri nō ē
q; qslq; loquaf. Rñdef eis. Reuera q; hoc mérita est iniqtas sibjps
nō em̄ sunt imunes a mortali pccō ad minus. vñ ex pte piculi recidi-
ui. aut ex pte scandali pstantes primo t pp̄rie fame occasionē ruine
In signū cui⁹ vt iufra oñdīs eis neganda ē omniū. Et si cōicauerint
vt inqt Gabriel biell eximi⁹ theologie licētia⁹ in finione teccina dñi
se reos exstituit corpis t sanguis dñi. Quāuis em̄ inqt ab actu icō-
tinentie abstineat schorta t secū publice in domo muriūne. vñ ad
silia pccā primū p̄trahit. aut ad iudicandū occasionē pstant. q;s em̄
nō iudicaret adulterū illū q; secū souet illā cū q; noscī apud se adul-
terasse. Unq; actu positiuo xtra charitatē occasionē scādali mortal
apud se seruat. seq̄tur q; mortalē pccat. hec ibi. Nec valet q; dīcunt
sufficit nob̄ sc̄ia nr̄a. Talis est sc̄ia errorea ē. Dicit em̄. xii. q. j. c.
nolo. Due res suue sc̄ia t fama. Cōsciētia necessaria tibi. fama pri-
mo tuo. q; exfidit sc̄ia t negligit famā crudelē. hec ibi. ¶ Sed xtra
hec replicat tales exubinariū dīcetes. nos volū hāc diffamia hu-
militer poter dñi sustinere. Act⁹ em̄ hūilitatis ē sicut legit in vitasp
trū libro ab ecclia recepto. q; mlti sc̄i patres pp̄riā infamia sustine-
bant meritorie p̄tbtū Tho. hoc allegat in qdlibeto. x. articu. xiiij.
Insup ad canonē allegatiū xtra eos respondent. q; intelligitur qn
q;s est inter tales q; parati sunt imitari famā. t nō ē necesse cū q;s est
inter illos q; solū sunt parati reprehendere. vt vult glosa c. senti. xij. q.
xij. Et eo mō dicunt eis p̄tingere. t ideo nō esse necessariū eis curan-
dum de infamia. ¶ Ad hoc respondet p̄ beatū Thomā qdlibeto iā
dicto. q; verum est q; p̄temptus fame rōne sup̄psius in aliquo ē vir-
tutis hūilitatis. ratōne tamē proximi ignavia ē t crudelitas. Quā-
mis ergo verum sit q; q; p̄sunt alijs t ad imitatiōem positi sunt t q; v
incubit ex officio vel statu pfectōnis alioz salutē p̄uidere q; hi solū